

Tel. 17661

Harmon
BARCELONA 27 July 1948.

Atte. Manuel Borjuno'

Sta Cruz de Tenerife.

no he tingut then
no he tingut then
no he tingut then
no he tingut then

Sem faig perfecte cànon del que em diu en la seva
 referent a l'audició del chor que oi dita sta. En efecte,
 els que coneixem el que és un chor sabem que no tots els
 dies son propicis per a donar idintris resultats.
 Dint V que ~~en fons conec~~ ^{podria compensar també} del que es podria fer en els
 Col·legis de Barcelona si ací s'els circumscriu el mateix esperit
 que ~~a~~ ^{seu} ~~tenen~~ ^{seu}. ~~Enuicera~~ ^{que} ~~ment~~ ^{seu} ~~que~~ ^{seu} ~~no~~ ^{seu} ~~es~~ ^{seu} ~~poter~~ ^{seu} ~~afegir~~ ^{seu} ~~idea~~ ^{seu}
~~del tot justa~~. Tenim a Barcelona alguns excel·lents professors (no
 tant com voldriem, certament) d'Educació Musical, i jo he presen-
 ciat, ara fa molt poc, faren verament positiva en aquest sentit.

Però es fa difícil determinar el límit de l'educació musical amb l'instrucció professional, i aquest és el problema

viu ^{del seu món} difícil de resoldre. Jo personalment crec que l'ensenyament "digne" ^{del seu món} és el que ens permet ^{del seu món} d'educar ^{del seu món} l'infant ^{del seu món} de manera que ^{del seu món} ell mateix ^{del seu món} trovi més fàcil les cançons compostes de dos, tres o quatre notes, que les que comprenen, per exemple, l'àmbit d'una octava. Ben al revés, amb el material que ens ofereixen aquests set sons hom pot construir melodies que pel seu caràcter tinguin la qualitat d'èsser apreses amb més facilitat que les que, pel nombre limitadíssim de sons que les componen, els són molt menys asequibles precisament per la seva monotonia i poca varietat. ^{el mètode que ens ofereix és un mètode d'educació que en realitat no és tal} ^{cap que pugui tenir d'exclusiva, moltes ve} Ningú pot negar que V. i. ha vençut i documentat sobre ^{del seu món} l'Educació musical i en especial ^{del seu món} dels infants. Que el seu llibre (i m'agradaria disposar ara de més temps) hi ha idees encertadíssimes que jo mateix comparteixo. En canvi d'altres no m'han arribat a convèncer. Per exemple el desdoblament que, si mal no recordo, v. sembla presentar entre els exercicis d'èsser i els d'afinar. Aquestes dues coses les considero tan lligades entre si que no veig la possibilitat de separar-les. ^{amb l'objecte} També no considero oportuns tots els exercicis de preparació al falset propiament dit (Tonomimica, Sautilounitua) - d'experiència m'ha demostrat precisament que la persona que sent menys pauc al falset propiament dit, és l'infant. Cap intel·ligència com la seva es capaç d'assimilar-lo millor. Tot està en la manera de "presentar-li", per consegüent en la "dificiació" adequada a ell. Jo he vist un llibre mèdit de falset escolar d'un bon mestre d'educació musical que si un dia pot veure la llum, crec farà un gran servei en aquest sentit.

Tampoc crec que l'infant trovi més fàcil les cançons compostes de 2, 3 o 4 notes, que les que comprenen, per exemple, l'àmbit d'una octava. Ben al revés, amb el material que

ORFEÓ CATALÀ

A. Vives, n.º 1

Tel. 17661

BARCELONA,

des fornixen aquests set tons, hom pot construir melodies
que pel seu caràcter tinguin la qualitat d'ésser aqueses
amb més facilitat que les que pel nombre limitatíssim
de tons que les componen, els son molt menys aqueses
bles precisament per la seva poca varietat i monoto-
nia - (1)

En canvi, per mi, V. expressa idees encertadíssimes
sobre l'educació de la veu i aleshores pinto quel no
puc especificar en una lletra forçosament ^{limitada} i que
denoten en V. una habilitat artística ~~de molt gran~~ ^{excel·lent}

ara he' tot això ho ~~he~~ ^{he} amb tota sinceritat estimant
molt i venerant l'esforç que V. porta a cap.

La dentjo sempre dones una continuïtat <sup>molt profun-
da</sup> ~~esplendent~~
pensant ^{sempre} ~~interessant~~ en el bé del nostre art, que fa
els homes millors, i al qual tots els ~~amadors~~
hem de donar a vida de les nostres forces.

En aquest moment ^{segons de vida} ~~propius~~ de la cultura catalana
de l'Orfeó, ~~demanda~~ ^{demanda} a l'Orfeó de ~~demanda~~
un treball amb una part tan entusiasta i
disciplinada

En tot ho que el Orfeó fa d'ara en
la d'aquí en avant

L. M. Lluís

El mètode paper Dalcroze que no és un mètode únic d'edu-
cació, com en realitat no n'hi ha cap que pugui
tenir l'exclusiva ^{les mende les} moltes vegades ^{poter} ha estat mal aplicat
per desconeixement del, cap professors o dels que s'ensen-
sen professors, però això no ^{haurien} val d'ir en contra d'ell; com tampoc
ningú negarà que el professor pot extreure'n les
experiències ^{experiències} que d'ell mateix millor li humblen, però
fins ~~proposats~~ que es proposi.

Orfeó Català

Barcelona, d de 19

Sr.

sembla preocupar entre
els exercicis de l'ensenyament
ven i els d'afinació. Aquest
dies cost les coses dels lla-
lligades que no veig la possibi-
litat de reparar - les famílies
considero un error tots els exer-
cis de preparació al solfeig
propriament dit - d'expressió
m'ha demostrat precisament
que la persona que s'ens
menciona parlar al solfeig
és l'infant. Menja com fa
~~xx~~ Cap i bel. l'exercici com
la nova les capes d'assembla-
millor. Tot està en la
manera d'ensenyar. Li
i de donar-li per a la
nova comprensió. Jo heu
un llibre m'indica de solfeig
l'objecte d'un bon mestre
d'Educació Musical per
a un dia pot veure la
llum crec parlar un gran
servei en aquest punt

Tampoc crec en que l'inf
l'home és fàcil, les ^{cançons} melodies
composades de 2 i 3 o 4 notes
que les puc comprendre
l'àmbit d'octava. Però
al revés amb la música
del Japó ^{la qual} hem vist tant
melodies que tanquen la
generalitat pel seu caràcter
seu caràcter típic la qual
d'èsser apreses amb més
facilitat que les que
pel nombre limitades
de sons ^{és} ^{impossible} ^{de} ^{aprendre} ^{els} ^{sons}
d'aprendre, precisament
per la seva monotonia i
poca varietat.

Completament conforme
amb la
en cançons. V. doncs en
coses espereu per un idees
molt ~~elevades~~ encertades
per la manca l'educació
de la veu i altres punts
que ho puc explicar
en una altra ocasió
enlla.

Ara he' tot això ho de
amb tota sinceritat

Exansa per contestar. Li tard:
volia llegir tot el llibre i fins
ara no he tingut lleure. Ni ha
sabut per abandonar la taula major.
ment per no perdre desatenció.

En parlo també del que deu afegir
al disc que ve la J. D. sin el que es
podria fer en els col·legis de Basilea
i els incalques el mateix esperit
que aquí. Crec sincerament que
poter ser important amb el que dir:
una a Basilea ^{alguns} Carl. Lutz per
l'Educació Social (no vull per
encara que no abundin, i jo he vist
verament ara la poca manca
verament positiva en aquest sentit.
Potser és difícil determinar el límit
de l'educació musical amb
l'instrument professional i aleshores
és el problema difícil a resoldre.

Orfeó Català

Barcelona, d de 19

Sr.

estimant molt el treball
i reconeixent el treball
tan estimable per
v. portar a cap.

La Direcció sempre
donar una contribució
esplendent esplendor
perant un moment
en el bé del país
act al seu lloc en
donem a una de les
nostres forces.

ORFEÓ CATALÀ

A. Vives, n.º 1

Tel. 17661

Manon
BARCELONA, 27 juliol 1948

Mn. Manuel Borquío

Sta Cruz de Tenerife.

Distingit amic: En primer lloc vagi la meua excusa per l'excessiva tardança en acusar-li rebut del seu interessant llibre "Educación Musical y Popular", però és que fins ara no he tingut lleure de llegir-lo íntegrament, i per tan fins ara no haguera pogut parlar-ne amb coneixement de causa. Em sab greu, ~~però~~ fer-ho amb aquest desplaçament, majorment per qui així podria semblar una desatenció a la seva amabilitat i a la de la Sta Maria Teresa Psial, la tan distingida cantant de l'Orfeó Català qui tingué l'atenció de fer-me'l a mans amb tota puntualitat.

Em faig perfecte càrrec del que em dir en la seva referent a l'audició del cor que si dita Sta. En efecte, els que coincideixen el que és un cor sabem que no tots els dies són propicis per a donar idèntics resultats.

Diré V. que podré comprendre també el que es podria fer en els Col·legis de Barcelona si aïí o'ls inculqués el mateix esperit que tenen a Tenerife. Jo crec que tenim a Barcelona alguns excel·lents professors d'Educació Musical (no tant com voldríem certament), i jo he presenciat ara, precisament ja molt poc, tasca verament positiva en aquest sentit.

Potser es fa difícil determinar el límit de l'educació musical amb l'instrucció necessària pel professional, i aquest és un problema més difícil del que sembla de resoldre. Jo crec que l'ensenyament coral és un dels mitjans més excel·lents d'educació primària i popular. Però això no vol dir que tots

les manifestacions externes d'aquella i' haurí de reduir al
choc.

Ningú pot negar que V. s'ha ocupat i' documentat sobre l'E.
educació musical, i' en especial de la dels infants. En el seu
llibre hi ha idees encertadíssimes que comparteixo. Ben canvi-
altres no m'han arribat a convèncer: per exemple el ds dobla-
ment que si mal no recordo V. sembla preconitzar entre els
exercicis d'emissió de veu i' els d'afinació. Aquestes dues coses les
considero tan lligades entre si que no veig la possibilitat de se-
parar-les amb profit. També ho considero oportuns tots els exer-
cicis de preparació al falset propiament dit (Tonomitria i'
Dactilomitria). L'experiència m'ha demostrat precisament
que la persona que sent menys pànie al falset propiament
dit és l'infant. Cap intel·ligència com la seva es capaç
d'imitar-lo millor. Tot està en la manera de "presentar-li"
per consegüent en la dosificació adequada a ell. Jo hi
veig un llibre mèdit de falset escolar d'un bon mestre d'edu-
cació musical que si un dia pot veure la llum, crec que fa-
ria un gran servei en aquest sentit.

Tampoc crec que l'infant trovi més fàcils les can-
çons compostes de 2, 3 o 4 notes que les que comprenen, per exem-
ple, l'àmbit d'una octava. Ben al revés, amb el maternal
que ens forneixen aquests ~~seus~~ sons, hom pot compondre
melodis que pel seu caràcter tinguin la qualitat d'ener-
giques amb més facilitat que les que pel nombre li imita-
-dimin de sons que les componen, els són molt menys ane-
guibles i' precisament per la seva poca varietat o monotonia.

El mètode o sistema Jaques Dalcroze que no és un mètode
típic d'educació, com en realitat no n'hi ha cap
que pugui tenir l'exclusiva, les més de les vegades potser ha
estat mal aplicat per desconeixement dels professors o dels
que es diuen professors, però així no significa res en contra d'ell
com tampoc ningú negarà que el professor pot extreure
les experiències o exercicis que, del mateix, millor li dublin
pels fons que es proposi.

Ara he', tot així ho he escrit amb tota sinceritat i
estimant molt i reconeixent l'esforç portat a cap per
V.

Sei don'tjo dones una continuitat molt profitosa, pensant sempre en el bé del nostre art que fa els homes millors, i al qual tots els artistes ens hem de donar ^{en la} una mica de les nostres forces.

2 Li adjunto uns programes de les últimes audicions
de l'Orfeo (plethora de vida am en els seus millors temps),
dedicades a l'Elias de Mendelssohn. Es un concert treballar amb
una gent tan entusiasta i disciplinada.

En tot ço que el puc fer per mantenir-me a gust
J. J. l'amic

Lem. h. lucens

Cartas feitas por a sua esmola dedicativa
 e sequamente den estar entretido que o corpo celular plethia
 de vida com as suas células, ~~o corpo celular plethia~~
 interpretat celluamente, e ~~o corpo celular plethia~~
^{e a sua esmola} ~~o corpo celular plethia~~ ^{o corpo celular plethia}
~~o corpo celular plethia~~ ^{o corpo celular plethia} ~~o corpo celular plethia~~
~~o corpo celular plethia~~ ^{o corpo celular plethia} ~~o corpo celular plethia~~